

ת"פ 68706/11/20 - מדינת ישראל נגד אוהד ישראל כוכבי

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 68706-11-20 מדינת ישראל נ' כוכבי

בפני בעניין:	כבוד השופט יניב בן הרוש המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד שירה רוג
נגד הנאשם		אוהד ישראל כוכבי ע"י ב"כ עו"ד ערן בן ארי

גזר דין

רקע

1. הנאשם הודה והורשע ביום 20.12.21 במסגרת הסדר, בעובדות כתב האישום, בעבירת **תקיפת עובד ציבור כדי להכשילו בתפקיד** - עבירה על סעיף 382א(ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ז 1977.
2. מכתב האישום המתוקן עולה כי ביום 7.9.20 ביצעו הפקח עירוני לידור אוחיון והשוטרת רחל טסמה פעילות אכיפה נוכח מגיפת הקורונה. הנאשם התהלך כשאינו עוטה מסיכה. הפקח פנה לנאשם אך הנאשם סירב להזדהות והחל להתרחק. הפקח רדף אחרי הנאשם וכשנתקל בו, תקף הנאשם את הפקח בכך שאחז בגרונו. השוטרת ניסתה לאזוק את הנאשם אך הוא תפס את האזיקים ומנע ממנה לכבול אותו. כתוצאה ממעשי הנאשם נחבל הפקח ונגרמה לו אדמומיות בצוואר.
3. במסגרת ההסדר סוכם כי הנאשם יודה ויורשע. עוד סוכם הנאשם יישלח לשירות המבחן כדי לבחון את ביטול הרשעתו ובצד זאת סוכם כי המאשימה אינה מתחייבת להמלצות התסקיר.
4. ביום 2.6.22 התקבל תסקיר שירות המבחן בעניינו של המשיב ממנו עולה כי המשיב לוקח אחריות על העבירה שביצע. שירות המבחן התרשם כי במצבים בהם חווה הנאשם ערעור על דימויו העצמי החיובי עלול לפעול באופן אימפולסיבי ללא חשיבה על השלכות מעשיו. הנאשם עורך מאמצים להשתלב במסגרות החיים הנורמטיביות, יחד עם זאת משקיע משאבים בהסתרה באשר לחלקים שונים בחייו. שירות מבחן התרשם כי ההליך הפלילי מהווה עבור הנאשם גורם הרתעה וכי לא מדובר באדם בעל דפוסים אלימים וכי קיים סיכון נמוך לחזרתו לביצוע עבירות על החוק. באשר לשאלת הרשעתו, צוין כי הנאשם הציג מסמך לפיו הוא מצוי בהליכי לימודי רבנות. כמו כן הרשעתו עלולה להוות פגיעה משמעותית בתפיסתו העצמית החיובית. שירות

המבחן לא מצא צורך בהתערבות טיפולית בעניינו. המליץ על צו שירות לתועלת הציבור בהיקף 220 שעות והתחייבות להימנע מביצוע עבירות.

טיעוני הצדדים:

5. **ב"כ המאשימה**, הפנתה לחומרת העבירות ולפגיעה בערכים המוגנים. עתרה למתחם הנע בין 4 ל-9 חודשי מאסר בפועל. יחד עם זאת, המאשימה לא תמכה עתירתה בפסיקה. בכל הנוגע לביטול ההרשעה טענה כי לא עולה פגיעה מוחשית וקונקרטית כתוצאה מההרשעה.

6. **ב"כ הנאשם**, עתר לבטל את הרשעת הנאשם. הפנה לתקנות שירותי הדת היהודיים לפיהן לא תאושר מועמדות אדם לכהונת רב עיר אם הוא הורשע בעבירה פלילית שמפאת חומרתה, אופיה ונסיבותיה אין הוא ראוי לכהן כרב עיר. עוד הציג מסמך שסומן נ/1 מהרב יורם אברג'יל וממנו עולה כי הנאשם לומד מבחני רבנות.

7. **הנאשם**, הביע חרטה על מעשיו. ציין כי לומד במסלול רבנות והוא לקראת מבחן ראשון. וציין כי סובל מחרדות מאז האירוע.

קביעת מתחם העונש ההולם

הערכים המוגנים:

1. בכל הנוגע לעבירת תקיפת עובד הציבור, הרי שהערך החברתי שנפגע מעבירות האיומים הינו שמירה על שלווה נפשם, ביטחונם וחירות פעולתם של המתלוננים, ומשמדובר בעובדי ציבור הרי שפגיעה בהם כמותה כפגיעה בשמירה על הסדר, שלטון החוק והשמירה על ביטחונם ויכולתם של אנשי רשויות אכיפת החוק לבצע את תפקידם ללא מורא ומבלי שיפגעו.

2. ביחס לעבירת תקיפת עובד הציבור נקבע ברע"פ 1922/11 **רחמימוב נ' מדינת ישראל**:

"הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק, "וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד מבעלי אגרוף, מתוקפנים ומאיימים. לכן הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו וייראו" (ע"פ 500/87 בורוכוב נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 8.3.1988)). בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראויה בכבודם ובמעמדם"

3. ובע"פ 4565/13 חאלד נ' מדינת ישראל נקבע כי:

"מעבר לחומרה הכללית הנודעת לעבירות אלימות, הרי שלאלימות המכוונת כנגד עובדי ציבור נודעת חומרה מיוחדת, מאחר שהן פוגעות פגיעה אנושה גם בערך הנודע לתפקוד התקין של השירות הציבורי... עובדי הציבורי חשופים בצריח - כמי שלא אחת נמצאים בחזית ההתמודדות עם מתן שירות לאנשים שיודעים אף הם קשיים. עובדי הציבור נדרשים להתגייס כל יום מחדש למתן שירות ולשם כך לגייס כוחות גוף ונפש."

4. מידת הפגיעה בערכים הללו הינה ברף הבינוני-גבוה, משום שמדובר בעבירה שבוצעה כלפי שני עובדי ציבור ושוטרת ותקיפת הפקח אף הסבה לו חבלה.

מדיניות הענישה הנוהגת:

5. בכל הנוגע למדיניות הענישה בעבירות תקיפה, נקודת המוצא היא כי עונש המקסימום שקבע המחוקק לעבירת תקיפת עובד ציבור כדי להכשילו בתפקיד הינו חמש שנות מאסר.

6. בענייננו, מצאתי לנכון לציין מפסיקת בית המשפט העליון את רע"פ 5458/12 ליכטמן נ' מדינת ישראל, שם הורשע הנאשם בתקיפת רופא ואחות בבית חולים. יצוין כי הנאשם באותו מקרה ביצע מעשים ברף חומרה גבוה מזה של הנאשם שבענייננו. יחד עם זאת אף הוא היה נעדר עבר פלילי, לקח אחריות ושיקם את חייו. בית המשפט העליון אישר עונש בן 6 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח. מפסיקת בית המשפט המחוזי אפנה לע"פ (מחוזי ת"א) 7670/09 קומע נ' מדינת ישראל, שם הורשע הנאשם בתקיפת פקח שגרר את רכבו. הנאשם, שהיה בעל עבר פלילי, נדון לעונש מאסר בן 6 חודשים ואף הופעל כנגדו מאסר מותנה. ומפסיקת בית משפט השלום אפנה לת"פ 3791-08-18 מדינת ישראל נ' חזן, שם הורשע הנאשם בעבירות אלימות נגד פקח, ברף גבוה מאשר בענייננו. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 18 ח' מאסר.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה להחלטה בת.פ. ה זה, הפנתה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו:

7. מכתב האישום עולה כי המשיב התהלך כשאינו עוטה מסיכה. ותחת שיתוף פעולה עם הפקח והשוטרת שפנו אליו, הוסיף חטא על פשע ותקף את הפקח ואף מנע מהשוטרת לאזוק אותו.

8. בהתנהגות שכזו יש משום פגיעה ביסודות המשטר התקין, הפרעה לעבודת המשטרה, הגדלת פוטנציאל החיכוך שממילא מובנה לתוך עבודת הפיקוח והמשטרה.

9. יחד עם זאת, מדובר באירוע ספונטאני וקצר בזמן והחבלות אינן ברף הגבוה.

10. לאחר שבחנתי את הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה על ידי הנאשם, מידת הפגיעה בערכים אלו, ובנסיבות ביצוע העבירה, הרי שאני קובע כי מתחם העונש הראוי נע בין 300 שעות של"צ, מאסר על תנאי מרתיע וקנס משמעותי ועד 6 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח.

סטייה ממתחם העונש ההולם:

11. על נאשם המבקש לסטות לקולה ממתחם העונש ההולם הנטל להציג ראיות לכך שעבר הליך שיקומי משמעותי. [ראו למשל: רע"פ 1705/22 אלצראיעה נ' מדינת ישראל] בעניינו אין אינדיקציה להליך שיקומי, משום שהנאשם לא עבר טיפול. לא כל שכן הליך שיקומי משמעותי.

קביעת העונש ההולם בתוך המתחם

12. לשם קביעת העונש ההולם, בגדרי מתחם העונש, על בית המשפט להידרש לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

א. הנאשם נעדר עבר פלילי.

ב. הנאשם לקח אחריות על מעשיו, הודה וחסך זמן שיפוטי.

ג. התרשמות שירות המבחן היא כי קיים סיכון נמוך לחזרתו לביצוע עבירות על החוק.

ד. נוכח נתונים אלו, הרי שהעונש הראוי הינו בתחתית המתחם.

ביטול הרשעה:

13. סוגיית אי ההרשעה מעוגנת בסעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי, וכן בסעיף 71א(ב) ובסעיף 1(2) לפקודת המבחן [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, אשר בהם הוסמך בית המשפט ליתן צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור, תוך הימנעות מהרשעה.

14. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל** נקבע, כי משהוכח ביצועה של עבירה, יש להרשיע את הנאשם, זולת מקרים יוצאי דופן בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה. זאת על מנת שלא לפגוע בחובת מיצוי הדין עם עבריינים. ראו למשל ע"פ 2669/00 **מדינת ישראל נ' פלוני**, וכן על מנת שלא לגרום לפגיעה מהותית בעקרון השוויון בפני החוק ובשיקולי ענישה אחרים, ראו ע"פ 1082/06 **מיכאל שוראקי נ' מדינת ישראל**.

15. ההלכה היא כי על המבקש לבטל את הרשעתו הנטל להראות כי מתקיימים שני תנאים מצטברים:

א. הרשעה תוביל לפגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

ב. סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים שפורטו בפסה"ד.

16. בכל הנוגע לתנאי **הראשון** הרי שנקבע כי על נאשם המבקש לבטל את ההרשעה הנטל להוכיח נזק **קונקרטי** כתוצאה מהרשעתו. ראו למשל רע"פ 1439/13 **קשת נ' מדינת ישראל**, שם נקבע כי: "**החובה להצביע על נזק קונקרטי עולה בקנה אחד עם אופיו המצומצם של החרג שעניינו הימנעות מהרשעה**". בכל הנוגע לנזק הקשור במקום העבודה, הרי שהנטל הינו כה גבוה עד כי בית המשפט העליון קבע כי: "**אין די בהצגת הסכם עבודה כדי להוכיח כי הרשעת המבקש תשליך על תעסוקתו העתידית**". ראו רע"פ 7224 **פרנסקי נ' מדינת ישראל**.

17. הנאשם לא עמד בנטל להוכיח כי ייגרם לו נזק קונקרטי המצדיק ביטול הרשעתו, וזאת מהטעמים הבאים:

א. ממסמך נ/1 עולה שהנאשם אינו עובד כרב עיר, אלא רק לומד לימודי רבנות, אותם טרם עבר בהצלחה. לפיכך, לא ניתן לומר כי הרשעתו תוביל לפיטוריו ממקום עבודתו הנוכחי בישיבה. הלכה היא כי אין להידרש לאפשרויות תיאורטיות על פיהן עלול להיגרם נזק כלשהו בעתיד. ראו למשל רע"פ 5261/18 **דוידוף נ' מדינת ישראל**, ובאופן קונקרטי יותר נקבע כי רכישת השכלה או עיסוק במקצוע בהם עשויה להיות נפקות לרישום פלילי, אינם מקימים חסינות מפני הרשעה. ראו למשל רע"פ 8755/21 **אבו עראר נ' מדינת ישראל**.

ב. אם בכך לא די, הרי שהרשעת הנאשם לא תמנע ממנו לכהן כרב עיר, זאת משום שמסעיף 11(ו)(2) לתקנות שירותי הדת היהודיים עולה כי כהונת רב עיר לא תאושר אם הורשע בעבירה פלילית שמפאת חומרתה, אופייה ונסיבותיה אין הוא ראוי לכהן רב עיר. דהיינו, ועדת הבחירות הרלוונטית תבחן את נסיבות הנאשם ככל ויבוא היום ויהיה מועמד לכהן כרב עיר, ותוכל להחליט כהבנתה בהתאם למעשים המיוחסים לנאשם. ללמדנו שמדובר במקרה בו: "**הרשעה אינה יוצרת "מסך ברזל" חומה בלתי**

עבירה, אלא מהווה נתון שאותו תצטרך הוועדה לשקלל ראו ע"פ (מחוזי ת"א) 71377/06 **יחזקאל נ' מדינת ישראל**, ולפיכך הרשעה במקרים מסוג זה אינה עולה לכדי פגיעה קונקרטית.

ג. זאת ועוד, הרשעת הנאשם אף לא תמנע ממנו מלכהן כרב שכונה, רב מושב, או רב אזורי.

18. בכל הנוגע לתנאי **השני**, הרי שעל פניו עבירת אלימות נגד עובדי ציבור היא מסוג העבירות בהן ככלל אין לבטל הרשעה. כך למשל נקבע כי ככלל עבירות הפרעה לשוטר אינן מסוג העבירות שבהן יש להורות, ככל על הימנעות מהרשעה. ראו למשל רע"פ 5579/10 **קריה נ' מדינת ישראל** וכן רע"פ 3208/15 **הקרי נ' מדינת ישראל**. הדברים נכונים ביתר שאת גם בעבירות תקיפה נגד שוטרים ועובדי ציבור, גם נוכח המלצת שירות המבחן. ראו למשל רע"פ 2974/12 **נגר נ' מדינת ישראל**.

19. הנאשם לא עמד באף אחד מן התנאים המצטברים הנחוצים לביטול הרשעתו.

20. ביטול הרשעה במקרים בהם אדם תוקף עובד ציבור וגורם לו חבלה, עלול לשדר מסר רפה לעבריינים פוטנציאליים ולאזרחים חמי מזג. מסר שיפקיר את שלומם וביטחונם של עובדי הציבור, שתפקידם הוא לדאוג לביטחונם.

21. בענייננו, התועלת מהרשעת הנאשם והרתעת הרבים, גוברת באופן מובהק על הנזק שעתיד להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו, נזק שכאמור לעיל הינו תיאורטי בלבד בשלב זה.

22. בשולי הדברים אבהיר כי לא אוכל לקבל את עמדת שירות המבחן לפיה יש מקום להימנע מהרשעה מקום בו הרשעה עלולה לפגוע בתפיסה העצמית ובדימוי העצמי של הנאשם, משום שעמדה זו נדחתה בפסיקת בית המשפט העליון. ראו למשל רע"פ 9042/17 **עאבד נ' מדינת ישראל**.

23. אשר על כן, אני דוחה את בקשת הנאשם לבטל את הרשעתו.

סוף דבר

24. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים לעיל, לקולה ולחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 300 שעות, בהתאם לתכנית שתוכן על ידי שירות המבחן בתוך

עמוד 6

חודש ימים מהיום.

ב. 4 חודשי מאסר מותנה למשך שנתיים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשם יעבור במשך תקופת התנאי עבירת אלימות נגד עובד ציבור.

ג. 3 חודשי מאסר מותנה למשך שנתיים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשם יעבור במשך תקופת התנאי עבירת הפרעה לעובד ציבורי.

ד. קנס בסך 3,000 ₪ אשר ישולם עד ליום 1.8.22, או 15 ימי מאסר תמורתו.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, כ' תמוז תשפ"ב, 19 יולי 2022, בהעדר הצדדים.